

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2024/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Делић, адвокат из ..., против тужене ББ банке АД из ..., ради утврђења делимичне ништавости и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1671/19 од 30.09.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1671/19 од 30.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1671/19 од 30.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1373/18 од 15.05.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је ставом првим изреке, утврђено да је ништава одредба члана 8 став 1. тачка 1. уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураном код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита број ... закљученог 22. јануара 2013. године, између тужиоца и тужене. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 17.193,58 динара са законском затезном каматом од 24. јануара 2013. године, до исплате. Трећим ставом изреке, утврђена је ништавост члана 3 став 1 анекса број I уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураном код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита број ..., закљученог 20. априла 2018. године, између тужиоца и тужене. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 5.000,00 динара са законском затезном каматом од 20. априла 2018. године, до исплате. Петим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 51.962,78 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1671/19 од 30.09.2019. године, жалба тужене је одбијена и пресуда Основног суда у Сомбору П 1373/18 од 15.05.2019. године је потврђена (став један изреке). Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка (став два изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС 55/14 и 87/18)

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом утврђена је ништавост одредбе уговора о кредиту којом је предвиђено право тужене банке да од тужиоца као корисника кредита, наплати трошкове обраде кредита и пуштања кредита у коришћење у фиксном износу од 17.193,58 динара једнократно (0,5% вредности кредита) у односу на укупан износ одобреног кредита, као и ништавост одредбе члана којом је предвиђена обавеза тужиоца да туженој банци плати једнократну накнаду у износу од 5.000,00 динара по основу измене услова отплате кредита, и обавезана је тужена да тужиоцу исплати наведене износе које му је по овим основима, одмах по исплати средстава кредита, односно по основу измене услова отплате кредита наплатила, са законском затезном каматом од дана стицања без основа до исплате, јер тужена није доказала на шта се односе трошкови обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење у висини од 17.193,58 динара једнократно (0,5% вредности кредита), односно 5.000,00 динара једнократно, који су тужиоцу наплаћени.

Нижестепени судови су на основу утврђеног чињеничног стања донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и израженим у бројним пресудама Врховног касационог суда. Према овом правном ставу банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној.

Са изнетих разлога на основу члана 404. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 24.08.2018. године, а вредност предмета спора означен је у овој парници износ од 22.207,96 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**